

zavezat in kri ustavit. In nazadnje bi tako delječ prišli, da bi ubijavci še z navadnimi zdravniki zadovoljni ne bili — češ, ko bi bil en profesor na pomoč prišel, bi ranjeni morebiti ne bil umerl! Rane se cenijo same po sebi: ali je po njih in zavolj njih smert nastopila. Na to nasprotno misel zdravnikov, je upiral po tem, čeravno se je g. derž. pravdnik dr. žl. Kaiser krepko potegoval za veljavniši razsodek ranocelnika, g. zagovornik dr. Rak svoj zagovor, da je porotnike tako omečil, da so 11 deležnikov tega hudodelstva nekrivih spoznali, ki so bili berž izpušeni, in le čvetero nar bolj krivih je bilo obsojenih, namreč: Janez Lisec na 1 leto, Janez Selan na 6 mescov, Grega Duh na 8, Anton Rudman pa na 10 mescov v teško ječo; poslednji trije se bojo vsacih 14 dni tudi en dan postili. — Nam pa je ta žalostna prigodba novo spričevanje, kaj sirovo serce premore, in kam človeka neomikani um zapelje, da napčno misli: nad malovrednim človekam se zna vsak maševati, kakor se mu spoljubi, češ: saj ni nič vreden. Zopet tedaj zaženemo svoj glas: Šol, šol nam manjka! katerih imamo toliko premalo, kolikor imamo kerčem (oštarij) preveč! Ne bojo scer šole nikdar vsih ubojev vbranile, pa kakor sedaj pride brez primere manj hudodelnikov iz omikaniga stanú pred porotno sodbo, tako se bo sploh pomanjšalo po tem število hudodelcov med bolj omikanim ljudstvom.

Iz Ljubljane. „Ljubljanski časnik“ je včeraj od svojih bravcov slovo vzel, s temi milimi besedami: „Z umerlim starim letom se je tudi kamen zavalil na grob „Ljubljanskega časnika.“ Pešale in pešale so njegove, kakor moči sivega starčeka, da je moral svojo osodo zgodej doseči. To pa ni moglo drugači biti, ker mu je manjkalo studenca, iz kterega bi bil zajemal vir življenja, ker je pogreševal zraka, v kterem bi bil zamogel svoje slabe ude okrepčavati. Da se ni dvignul visoko, da bi ga bili čislali in hvalili, mu ni zameriti, ker je imel eno peruto zvezano, drugo zlomljeno. Sam si je trudil sterma na stermem potu, nobeden mu ni prišel v pomoč, nobeden opešanemu pod pasho segel, toraj ni čudo, da je reva začel slabeti in pešati, da je poslednjič omagal.“

„Svojim prijatlom, ki so ga v svojo hišo sprejemali in mu niso sovražni bili, se poslednjič še serčno zahvali in prosi, da bi spomin na njega v svojih persih ohranuli. Naj počiva na strani svojih rajncih bratov, slovenskih časopisov. Z Bogom!“ —

Da vradni časnik, razun c. k. deželnega gospoda poglavarja in c. k. poštniga vodstva, zares tudi od tiste strani, ki ga bi bila imela po vikšim naukazu s svojimi razglasi množiti, je celò celò malo podpore dobival, očividna žalostna resnica, ako primerimo vradne razglase v nemškem časniku z razglasi v slovenskim. To je tista mera „ravnopravnosti“, od ktere nam nekteri vedno pripovedujejo, da je „Slovencom nihče ne krati!“ „Časnik“ je še živel, in vunder je c. k. davkino vodstvo v Ljubljani neki razglas od 24. t. m. v nemškem in slovenskim jeziku v nemški časnik natisniti dalo. Čmu? ali morebiti tisti, ki ne umejo nemško, nemški časnik beró in bojo razglas ondi brali? Nam ni to znano. Slovenske razglase v nemške časnike dajati, spolne scer mertvo čerko postave, ki veli: naj se razglas oznani v obojnem jeziku — ali namenu te postave se s takim ravnanjem nikdar in nikodar ne zadosti, ker Nemci ne beró slovenskiga, Slovenci pa ne nemškiga. Če zares toliko velja eden kot drugi, naj se da vsakimu pravica, po starim pregovoru: „Kar žali tebe, ne stori drugimu.“

Iz Ljubljane. Mati-cesarica Karolina Augusta je poslala deželnimu g. poglavarju 1000 fl. za nesrečnike. V Terstu so za Krajnce nabrali do 20. t. m. 4772 fl. 44 kr. — Ponoči v nedeljo se je en kotlarsk učenc po ogljenim sopuhu zadušil, družiga so komaj smerti oteli. Ko sta po neki veselici enmalo vinjena domú spat prišla, vzameta v posodi žarečiga oglja v merzlo izbo saboj ter se vležeta; ko pride podmojster domu, zapazi sopuh, in sliši fanta grozno hropeti, eden je bil kmalo mertev, družiga so še smerti oteli.

Novičar iz mnogih krajev.

Minister denarstva baron Kraus je prostovoljno stopil iz svoje službe; cesar so mu v spoznanje njegovih zaslug veliki križ Leopoldoviga reda podelili, in na njegovo mesto dosadanjiga ministra kupčije, obertnije in javnih stavb viteza Baumgartnarja proti temu izvolili, naj zraven vodstva denarstva tudi kupčijstvo obderži. — Po telegrafnih naznanilih se je 26. t. m. iz Pariza zvedilo, da je dosihmal na Francoskim Napoleon 6 milionov in 300 glasov dobil, in da je v vsim le 550,000 zoper njega; ni tedaj več dvomljivo, da je on izvoljen. Nadškof Pariški se v nič ne meša, kar Napoleonu ni prav. Bere se, da v praznovanje volitviniga dneva bo mesto Paris slovesno veselico napravilo, v kateri se je pri enacih priložnostih to mesto vedno imenitno obneslo; tako je, na priliko, ob kronanji rajniga cesarja Napoleona 1 milion 745,646 frankov, o ženitvi cesarja s cesarico Mario Luizo 2 mil. 678,932 fr., pri rojstvu kralja Rimskiga 600,000 fr., pri rojstvu vojvoda Bordoškiga 668,000 fr., ob kronanji predpoprejšniga kralja Dragotina X. 1 milion 164,097 fr. i. t. d. za slovesno praznovanje teh prigodb podelilo. — Zlo važno novico je prinesel o božiču tudi tolegraf iz Londona; minister vunanjih oprav lord Palmerston je po tirjanji kraljice na predlog lorda Russel-na iz ministerstva Angleškiga stopil, in na njegovo mesto je mladi lord Granville postavljen. Naj — pravijo časniki — že misli kdo kar koli hoče od bivšiga ministra, ki je imel imenitno oblast za celo Evropo v rokah, toliko je gotovo: da je rad dražil vlade in ljudstva na vse strani, da je rad zmešnjave delal po svetu in da je pa poslednjič vsakiga, ki se je na-nj zanašal, v mlaki pustil. Košut bi menda vedil veliko od tega povedati.

Razjasnjenje.

Zavolj Ljubljanskih somnjev moramo povedati, da so še zmiraj po starim, in da ste le kmetijska družba in pa kupčijska zbornica nasvetovale: naj bi se prihodnji somnji vsi o pondeljki začeli in v saboto jenjali, — sklenjena in na Dunaji poterjena pa ta nasvetovana preuredba še ni.

Milodari.

Gosp. Andrej Sorc, kramar v Cerkljah za Černomljane	2 fl. — kr.
Gosp. P. K—r. na Goriškim (za povodn.)	1 » — »
Gosp. Franc Albert, c. k. tamnice redovnik v Gradiški (za Čern. in Metl.)	1 » 30 »
Za Černomljane pod naslovom: Kar kdor more, naj pomaga; nič ne vé, kdor glada skusil ni	1 » — »
Gosp. Eduard Jettmar, kaplan v Globasenci na Koroškim (za Metl. in Černomlj.)	4 » — »
Gosp. Aleš Šusteršič, fajmošter v Dražgošah za mlinarja Malenška	1 » — »
Gosp. J. Skerbjinski, duhoven:	
za Metl. in Čern.	1 » 40 »
za Loško dolino	— » 40 »
za mlin. Malenška	— » 20 »

Prosimo prav lepo še za milošin več.